

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 16. maj 2011
Kontor: Formueretskontoret
Sagsnr.: 2010-702-0142
Dok.: RKK40530

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 45 til forslag til lov om ændring af lov om erstatningsansvar og lov om arbejdsskadesikring (Tidspunktet for ophør af krav på erstatning for tabt arbejdsfortjeneste m.v.) (L 136), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 9. maj 2011.

Lars Barfoed

/

Ole Hasselgaard

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 45 vedrørende forslag til lov om ændring af lov om erstatningsansvar og lov om arbejdsskadesikring (Tidspunktet for ophør af krav på erstatning for tabt arbejdsfortjeneste m.v.) (L 136):

”Ministeren bedes oplyse, om L 136 med ændringsforslaget af 27. april 2011 skal forstås således, at en skadelidte i en sag omfattet af arbejdsskadesikringsloven, hvor skadelidte er tilkendt erstatning for tab af erhvervsevne, har krav på erstatning for tabt arbejdsfortjeneste enten indtil tidspunktet for afgørelsen om varigt tab af erhvervsevne eller indtil det tidspunkt, hvor denne afgørelse er tillagt virkning fra, uanset om det vurderes, at der på et tidligere tidspunkt kunne være skønnet over erhvervsevnetabet?”

Svar:

Som anført i afsnit 2.4.2.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger har Højesteret i dom af 6. oktober 2008 (Ugeskrift for Retsvæsen 2009, side 138) taget stilling til skæringstidspunktet mellem erstatning for tabt arbejdsfortjeneste og erstatning for tab af erhvervsevne, når der efter arbejdsskadesikringsloven er truffet en endelig afgørelse om erhvervsevnetabet.

Højesteret har i dommen fastslået, at erstatningsansvarslovens § 2, stk. 1, 2. pkt., efter sin ordlyd og bestemmelsens forarbejder må forstås således, at der skal være sammenfald mellem det tidspunkt, hvor retten til erstatning for tabt arbejdsfortjeneste ophører, og det tidspunkt, hvor retten til erstatning for erhvervsevnetab indtræder, således at der ved erstatningsdækningen hverken opstår ”overlapping” eller ”huller” mellem de to erstatningsposter. Herefter fastsatte Højesteret skæringstidspunktet mellem skadelidtes erstatning for tabt arbejdsfortjeneste og den pågældendes erstatning for erhvervsevnetab til den 1. februar 2005, hvilket var den dato, som Arbejdsskadestyrelsen ved afgørelse af 29. juni 2005 havde fastsat som virkningstidspunktet for tilkendelsen af erhvervsevnetabserstatning efter arbejdsskadesikringsloven.

Ved afgørelsen har Højesteret således fastslået, at dette virkningstidspunkt – og ikke afgørelsestidspunktet eller tidspunktet for den faktiske udbetaling af erhvervsevnetabserstatning efter arbejdsskadesikringsloven – udgør det relevante skæringstidspunkt mellem de to erstatningsposter.

Lovforslaget ændrer ikke på denne retstilstand.

Med hensyn til spørgsmålet om skadevolders adgang til tilbagebetaling mv. i tilfælde, hvor det viser sig, at skadelidte har fået udbetalt tabt arbejdsfortjeneste i en periode udover det (retrospektivt) fastsatte skærings-tidspunkt, henvises til den samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 44.